# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobce V. K.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra,** Odboru azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2003, č. j. OAM-2998/VL-07-12-TZ-2003, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 24 Az 1709/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 1. 2004, č. j. 24 Az 1709/2003 - 22,

**t a k t o :**

**I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě uvedeným v záhlaví tohoto rozhodnutí bylo rozhodnuto o zamítnutí žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2003, č. j. OAM-2998/VL-07-12-TZ-2003. Tímto rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta žádost žalobce (dále též „stěžovatel“) o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž požádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 3. 2004, č. j. 24 Az 1709/2003 - 38, bylo rozhodnuto o tom, že se žalobci neustanovuje zástupce z řad advokátů. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2005, č. j. 3 Azs 403/2004 - 61, byla zamítnuta kasační stížnost stěžovatele proti tomuto usnesení. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 2. 2005, č. j. 24 Az 1709/2003 - 68, byl stěžovatel vyzván k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti; stěžovatel byl poučen o tom, že v případě nevyhovění výzvě Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo stěžovateli doručeno právní fikcí podle § 46 odst. 3, § 50c odst. 1 a 3 o. s. ř. dne 28. 2. 2005, stěžovatel si usnesení vyzvedl na poště dne 8. 3. 2005; na tuto výzvu však ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí nereagoval.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel přes výzvu k doložení zastoupení advokátem poté, co Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost stěžovatele proti rozhodnutí krajského soudu o neustanovení zástupce stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti, nepředložil plnou moc udělenou advokátovi; sám přitom nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle ustanovení § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. května 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu